

CREACIÓ

El subjecte verbal

Montserrat Milián Massana

Ja era tota una doctora. En podia presumir davant dels parents i amics. Prou que ho havia pagat perdent-me gresques, sortides i suposo que nòvios. Em va passar el mateix durant la carrera. Per mi, primer eren els estudis i els treballs que eventualment trobava. I sempre he tingut una mena de complex de superioritat que sovint m'ha allunyat de la gent.

Tenia un grup d'amigues, totes casades, alguna amb fills i alguna divorciant-se. I també un petit cercle d'amics, tots solters i neures d'alguna cosa que ens impedia relacionar-nos a fons amb ningú.

Havia tingut algun noviet o algun amic íntim. Tots de curta durada. Havia fet l'amor alguna vegada, però sempre resultant-me decepcionant. No acabava d'entendre l'obsessió pel sexe que té quasi tot-hom. Potser tenia algun problema? De fet, hi pensava poc. Una relació més o menys fixa i seriosa no m'atreia i, a més, sempre considerava que havia d'acabar el doctorat, consolidar la feina i que més endavant ja ho veuria.

Per la meva formació i les meves obsessions, no puc evitar desgranar les frases que potser per la resta de mortals són només "conversa". És així que analitzo substan-

tius, qualificatius, el temps dels verbs... i intento desxifrar el llenguatge no verbal que acompanya les paraules, i sobretot els silencis. Segurament, per tot això, em va sobtar el que em va demanar la meva germana petita. Estava segura que mai no ens havíem tingut gaire confiança i que estàvem molt lluny l'una de l'altra. Suposo que per la diferència d'edat, perquè jo vaig anar a viure sola quan ella era tot just una noieta que començava a sortir de l'adolescència, i que no havíem tingut l'oportunitat de compartir gairebé res. En canvi, va resultar que ella confiava molt en mi i apreciava els meus punts de vista.

Es casava a primers de juny i es va entestar que jo l'havia d'ajudar en unes quantes coses. Em va insistir que jo era la persona més adequada. Sigui com sigui, la vaig acompanyar a triar cortines, tapisseries... Li vaig presentar un conegut meu que té un estudi de decoració, on va trobar un parell de quadres i algun objecte que la van entusiasmar.

Em va demanar també molt seriosament que l'acompanyés a comprar la roba interior i perfums. Vaig sentir que els meus ulls s'engrandien, com taronges. Em parlava d'emocions, desitjos, sensacions, tan desconeguts que fins i tot vaig haver de dissimular... Jo, la germana gran de trenta-set anys! El que si és veritat és que de vida aquells dies, almenys en teoria, en vaig aprendre un niu!

Quan la Núria va descobrir que podia parlar amb mi lliurement de la seva relació, diguem-ho així, íntima, es va sentir molt relaxada i m'explicava cada encontre amb tota mena de detalls. Per ella jo era la persona ideal. No li feia cap pregunta, cap comentari, cap crítica. Només l'escoltava. Es tractava d'una percepció força equivocada. La meva atenció especial només era fruit de la ignorància, i no podia articular paraules perquè tot allò que m'explicava em semblava d'un altre món! De fet, en prenia notes mentals, com si fes un curs accelerat.

Poc abans del casament de la Núria, el Departament em va enviar a la Universitat de Palma per presentar dues ponències. Hi havia d'anar un catedràtic, però va tenir una nefritis i es va decidir que hi aniria jo. Em feia il·l·lusió i estava segura que ho faria bé. No sé encara per què li vaig demanar a la secretària que m'agafés el bitllet de tornada pel diumenge, i no pel

**JOIERIA
SENSERRICH**

de Teresa Senserrich
CASA FUNDADA EN 1882

Sant Quirze, 17 • Tel. 93 725 75 96
08201 SABADELL

JJA COMERCIAL
ALEMANY

CENTRE DE JARDINERIA,
AGRICULTURA I FORESTAL
Tallers i serveis postvenda

Ctra. Barcelona, 22-26
Tel. 93 725 63 95
SABADELL

TEIXITS SALVADOR
els teixits que tenen estil

Indústria, 33 - Tel. 93 725 65 90 - 08202 Sabadell

divendres quan s'acabessin les jornades. No tenia ni idea de què volia fer, però en el meu cervell bullia una sensació molt clara, calia passar el cap de setmana a Palma.

El dia abans de marxar vaig acompanyar la Núria a la perruqueria. Aquell dia, a part de parlar de pentinats, li van fer un pla de massatges i cremes per tenir una pell lluminosa, ben fina i d'un color bonic. Es va apuntar a diverses sessions de raigs UVA, i es veu que era vital la intensitat de pigmentació de la cara, el cos, les parts normalment visibles i les que tapen els vestits.

Tot escoltant parlar a la meva germana amb la perruquera, que més aviat semblava una assessora d'imatge, sentia que m'omplia de sensualitat i notava una mena d'escalfor a la pell. De sobte, i sorprenent-me a mi mateixa, en sortir li vaig demanar a la Núria que m'acompanyés a comprar-me un banyador. En tenia un parell de quan estudiava, i en aquell moment vaig començar a percebre que es concretava una idea dintre meu. A Palma prendria el sol i em banyaria a la platja tot el temps possible.

Entre la meva germana i la dependenta em van fer quedar dos bikinis, un banyador, barrets, pareos, sabatilles i una bossa preciosa. Jo em deixava fer, estava enlluernada.

En el curt vol a Palma, vaig entendre que durant aquelles setmanes amb la Núria se m'havien obert uns nous canals de comunicació. Per primer cop a la vida sabia que volia relacionar-me amb la gent d'un altra manera. Em notava plena d'energia i sentia que respirava per tots i cada un dels porus de la meva pell.

Les jornades van anar molt bé. Vaig quedar molt satisfeta amb les meves intervencions. Vaig tenir oportunitat de relacionar-me amb persones inabastables per a mi fins aleshores. En els còctels i ens els àpats em semblava que tothom volia parlar amb mi, asseure's al meu costat... No m'havia passat mai. El divendres després de la cloenda, vaig anar a l'hotel, em vaig posar bikini i pareo i vaig fer de turista la resta del cap de setmana, just fins al moment de tornar.

El diumenge em vaig mirar detingudament al mirall del lavabo de l'aeroport. Va ser com si em descobris per primer cop. No em vaig reconèixer. Portava el mateix vestit que el dia que havia arribat, però el mirall em mostrava una altra dona. Desconeguda per a mi. Una dona de pell daurada, que somreia relaxadament i hauria dit que fins i tot era atractiva. Aquesta dona era jo!

En sortir em vaig topar amb el meu admirat Dr. Sans. Em va saludar donant-me dos petons, ràpidament em va demanar que el tutelés, em va agafar per la cintura i em va convidar al bar. No va parar d'interessar-se per la meva feina, que si feia recerca, que les meves ponències, que volia llegir la meva tesi...

El dia del casament de la Núria jo flotava. En Lluís i jo ens havíem vist cada dia des de la tornada de Palma, i havíem quedat per l'endemà diumenge! Poc després de començar el ball la Núria se'm va acostar. "Germaneta, tens un nou brillo als ulls!" Es va fer un llarg silenci. "És que m'agrada molt un... tio!" Va somriure, esperant. "Núria, què he de fer?" "T'agrada molt?" "Mmmolt!" "I el destijes?" "Mmmbé... ssí." Em va mirar un instant seriosa, em va dir "Tira-te'l", va donar mitja volta i es va allunyar.

El diumenge a la tarda després d'un llarg passeig pel Port Vell, un dinar al Set Portes, i unes copes a un racó del Gòtic, en Lluís em va dur al seu àtic al Guinardó. Des de la terrassa es veia tota Barcelona fins al mar. La bonica llum del capvespre donava màgia a l'instant. Després de minuts o hores, no

ho se, de carícies, petons i paraules dolces em va dir, "No vull ser grogler, però... no és que només vulgui fer l'amor amb tu, és que... si et plau, folla'm!"

Sort que la meva maquinària analítica es va aturar i em vaig deixar portar per les emocions. Però aquell moment va quedar gravat dintre meu.

L'endemà, mentre els alumnes feien un examen, em vaig trobar escrivint "Tira-te'l..." "Folla'm..." i en voler fer l'anàlisi vaig descobrir que el subjecte el líptic de les dues curtes *oracions* no era senzillament tu, sinó que realment era del gènere femení. Podia no només conjuguar, sinó afirmar, "Me'l vaig tirar" i "El vaig follar!" La meva vida havia donat un gir de cent-vuitanta graus.

Barcelona, maig de 2003

RESTAURANT
cuina de mercat

Pintor Borrassà, 43-47 • 08205 SABADELL
Tels. 93 727 70 42 - 93 726 27 91